

Resolució 14/2021, de 7 de gener

Número d'expedient de la reclamació: 788/2020¹

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Interpretació d'un escrit municipal i mesures per al foment de l'esport i la participació de les persones amb discapacitat.

Sentit de la resolució: Estimació i desestimació parcials

Resum: Les tres preguntes que interroguen sobre la interpretació i la qualificació de determinades expressions contingudes en l'escrit municipal referit a la sol·licitud no demanen informació que estigui en poder de l'Ajuntament, sinó explicacions sobre els motius pels quals l'Institut Municipal d'Esports utilitza tals expressions, a part de manifestar la indignació de la persona reclamant en relació amb expressions que considera inapropiades o desconsiderades cap a la seva persona. La persona reclamant és lliure de sentir-se ofesa, ultratjada o injustament tractada pels serveis municipals, però no li correspon al dret d'accés a la informació pública procurar-li reparació en aquests assumptes, sinó únicament garantir-li l'accés a informació que hi hagi en poder municipal, i no és això el que demanen les tres preguntes que interroguen sobre la interpretació i qualificació de l'escrit en qüestió. Quant a la pregunta sobre l'autoria de l'escrit, sembla raonablement justificada la resposta municipal, quan indica que l'escrit en qüestió no té una autoria definida, sinó aportacions diverses de personal de l'Ajuntament. En aquestes condicions, assenyalar una autoria determinada per satisfer la curiositat de la persona reclamant podria resultar contradictori amb les finalitats de l'accés a la informació pública, si no pogués acreditar amb exactitud l'autoria real, ja que sembla ser aquest el cas.

Paraules clau: Ajuntament. Organismes municipals. Autoria d'escrits públics. Informes. Reclamació contra inadmissió silenci. Informació pública. Consultes i dictàmens.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 30 de novembre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 788/2020, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

¹ El text original d'aquesta resolució, elaborat pel ponent, ha estat escrit en castellà.

2. El 15 d'octubre de 2020 la persona reclamant presenta al registre del Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya una sol·licitud d'informació pública dirigida a l'Ajuntament de Barcelona, en la qual demana: d'una banda, resposta a quatre qüestions en relació amb la interpretació, qualificació i autoria del text d'un informe de l'Institut Barcelona Esports (que la persona reclamant considera impropri de servidors públics i desconsiderat cap a la seva persona) i, d'altra banda, "un informe de govern" que expliqui les mesures municipals per millorar la tarifa especial per a les persones amb discapacitat en els centres esportius i per millorar la participació ciutadana d'aquest col·lectiu.
3. La Reclamació presentada el 30 de novembre de 2020 indica que l'Ajuntament no havia respost a l'anterior sol·licitud i que la finalitat de la Reclamació és posar de manifest les males pràctiques d'alguns empleats públics i la manca de foment de l'exercici físic per les persones amb discapacitat.
4. El 2 de desembre de 2020 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, conforme a les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 7 de desembre de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre ella, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 28 de desembre de 2020 la GAIP rep una comunicació de la persona reclamant, que manifesta la seva disconformitat amb la resposta municipal indicada per l'antecedent següent, i que ja havia rebut, perquè no facilitaria la informació sol·licitada, però no aporta més consideracions que la reiteració de l'escrit de Reclamació.
7. El 30 de desembre de 2020 la GAIP rep l'informe i la còpia de l'expedient remesos per l'Ajuntament. Segons aquesta documentació, la resolució de la Gerent de l'Institut Barcelona Esports de 3 de desembre de 2020 ha inadmes la part de la sol·licitud corresponent a tres de les qüestions indicades per l'antecedent 2, que demanen la interpretació i la qualificació de l'informe esmentat per aquest antecedent, sobre la base de l'article 29.2 LTAIPBG, perquè considera que la seva resposta requeriria l'elaboració d'un

dictamen municipal exprés per a aquesta finalitat. En relació amb la quarta qüestió plantejada, que demana l'autoria del text indicat, l'Ajuntament desestima la sol·licitud perquè el text en qüestió no tindria una autoria definida, sinó aportacions diverses de personal municipal, realitzades en moments diferents; indica també que l'autoria de l'escrit en qüestió és irrellevant, ja que es limita a recollir la informació existent en seu municipal. La documentació municipal citada no es pronuncia sobre "l'informe de govern" demanat a la part final de la sol·licitud.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

La persona reclamant, segons indica l'antecedent 2, presenta una sol·licitud que pot ordenar-se en dues parts: una primera part, que demana resposta a quatre qüestions plantejades en relació amb la interpretació, qualificació i autoria d'un escrit de l'Institut Barcelona Esports, que la persona reclamant considera que conté expressions impròpies de servidors públics i desconsiderades cap a la seva persona, i una segona part que demana un "informe de govern" que expliqui les mesures municipals per millorar la tarifa especial per a les persones amb discapacitat en els centres esportius i per millorar la participació ciutadana d'aquest col·lectiu.

En relació amb la primera part de la sol·licitud, la resolució municipal indicada per l'antecedent 7 inadmet els tres apartats que, segons el seu parer, en realitat formulen una consulta que només pot contestar-se elaborant un informe, ja que no hi ha informació en poder de l'Ajuntament que contingui la resposta demanada, i desestima l'apartat que demana l'autoria de l'escrit referit per la sol·licitud, perquè no existiria una autoria definida, sinó aportacions de personal municipal divers. Aquesta resposta municipal sembla ajustada a dret, motiu pel qual és procedent desestimar aquesta primera part de la Reclamació.

Efectivament, les tres preguntes que interroguen sobre la interpretació i la qualificació de determinades expressions contingudes en l'escrit municipal referit a la sol·licitud no demanen informació que estigui en poder de l'Ajuntament, sinó explicacions sobre els motius pels quals l'Institut Barcelona Esports utilitza tals expressions, a part de manifestar la indignació de la persona reclamant en relació amb expressions que considera inapropiades o desconsiderades cap a la seva persona. La persona reclamant és lliure de sentir-se ofesa, ultratjada o injustament tractada pels serveis municipals, però no li correspon al dret d'accés a la informació pública procurar-li reparació en aquests assumptes, sinó únicament garantir-li l'accés a informació que hi hagi en poder municipal, i no és això el que demanen les tres preguntes que interroguen sobre la interpretació i qualificació de l'escrit en qüestió.

Quant a la pregunta sobre l'autoria de l'escrit, sembla raonablement justificada la resposta municipal, quan indica que l'escrit en qüestió no té una autoria definida, sinó aportacions diverses de personal de l'Ajuntament. En aquestes condicions, assenyalar una autoria determinada per satisfer la curiositat de la persona reclamant podria resultar contradictori amb les finalitats de l'accés a la informació pública, si no es pogués acreditar amb exactitud l'autoria real, ja que sembla ser aquest el cas.

En relació amb la segona part de la sol·licitud, que demana un "informe de govern" que expliqui les mesures municipals per millorar la tarifa especial per a les persones amb discapacitat en els centres esportius i per millorar la participació ciutadana d'aquest col·lectiu, si tal informe existeix en poder de l'Ajuntament sens dubte seria informació pública i la persona reclamant hi tindria dret, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, ja que no és previsible que un informe d'aquest tipus pugui afectar límits al dret d'accés a la informació pública. Ara bé, si aquest informe no existeix el que ha de fer l'Ajuntament per donar satisfacció al dret d'accés a la informació pública és indicar-ho expressament a la persona reclamant, cosa que no consta que hagi fet. En qualsevol cas, si l'informe en qüestió no existeix, partint del dret d'accés a la informació pública l'Ajuntament no té cap obligació d'elaborar-lo.

En conseqüència, la Reclamació ha de ser estimada en relació amb la segona part de la sol·licitud, als efectes de facilitar "l'informe de govern" sol·licitat per la persona reclamant, o d'indicar que tal informe no existeix, si és aquest el cas.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les

efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 7 de gener de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 788/2020 i declarar el dret de la persona reclamant a "l'informe de govern" que expliqui les mesures municipals per millorar la tarifa especial per a les persones amb discapacitat en els centres esportius i per millorar la participació ciutadana d'aquest col·lectiu, si tal informe existeix en poder de l'Ajuntament, o que se li indiqui que tal informe no existeix, si és aquest el cas.
2. Desestimar parcialment la resta de la Reclamació.
3. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona perquè lliuri la informació indicada en l'apartat primer a la persona reclamant en el termini de quinze dies des de la notificació de la present resolució i que tot seguit n'informi la GAIP.

4. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució de la present resolució i que pugui perjudicar als seus drets i interessos.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 788/2020 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.